

שיאריהת ישראל

דברי תורה וסיפורים מרבינו

הרה"ק רבי ישראל דוב בער מזוילעדניק וצוק"ל

יד"ל ע"י מוסדות 'שאריהת ישראל' וזוילעדניק בעיר קאראסטין אוקריינא

• ובאו כולם בכרית יחד נעשה ונשמע אמרו כאחד •

אור התורה

פנינים מרבינו בעניני קבלת התורה הק'

הנה אמרו רבותינו ז"ל (פסיקתא זוטרותא דברים ו' 1) על הפסוק (שם) 'אשר אנוכי מצוך היום' כאילו היום נתנה, שבכל יום יהיו בעיניך כחדשים, ובכל יום מברכים נותן התורה, אך להיות בכחינת קבלה ברצון כמו בשעה שניתנה – אין יכולים להיות כל יום במדריגה זו ממש, אך מצד חיבה יתירה הנ"ל כשמלמד גם את בן תורה – מעלהו הכתוב למדריגת קבלת התורה ברצון כמו שהיה בשעה שניתנה. ועל המלמד את בן חבירו תורה – הנה הוא מקיים המצוה המוטלת על חבירו, והרי הוא כאילו ילדו, ולכן בחטא העגל בשבירת הלוחות, הזכיר משה גם בחינת בני בנים, שבזכות שילמדו תורה לבני בנים – יהיה כאילו קיבלו התורה ברצון מהר סיני

(שער הזמנים עמוד קמח)

אור השבועות

פנינים מרבינו בעניני חג השבועות

שהתורה נקראת 'חרות', אל תקרא חרות אלא חירות (עירובין נד.), חירות ממלאך המות ומשעבוד גלויות, ואם היתה ניתנה התורה לאבות – לא היה יכול להיות גלות מצרים, ובאמת היה צריך להיות גלות מצרים קודם מתן תורה, מחמת שגלות מצרים היה הכנה למתן תורה, מחמת הצירוף והכירור על ידי הייסורים ועבודתם שעבדו בהם כפרך, כי אף שהיו משוקעים שם כמ"ט שערי טומאה, אף על פי כן מצד אחר היה כירור, כמו שכתוב (שמות יב לו) 'וינצלו את מצרים', וכמאמר התיקונים (תיקו"ז תיקון ט קמז) 'כפרך' דא פירכא, 'בחומר' דא קל וחומר, 'ובלבנים' דא ליבון הלכתא וכו'.

ועל פי הרמז הוא, כי התורה היה צריך שתיתן דוקא לס' ריבוא, כי יש ס' ריבוא אותיות לתורה, ובאמת גם כמתן תורה נאמר מקודם (שמות יט ג) 'כה תאמר לבית יעקב', ואחר כך (שם פסוק יט) 'משה ידבר' וגו', כי גילוי התורה ניתנה בכחינת יעקב, ופנימיות התורה ניתנה על ידי משה, רק שבזמן [יעקב אבינו] לא היה יכול להיות גילוי מתן תורה עד שיהיו שיישים ריבוא, ואז נרמז גם בחינת יעקב בעת קבלת התורה וזהו משה מלגאו ויעקב מלבר.

(עמוד קפה)

זמני כניסת ויציאת השבת

קאראסטין	אנטוורפן	לונדון	ניו יורק	בני ברק	ירושלים	
8:46	8:43	8:47	7:59	7:17	7:02	כניסת השבת
10:14	9:52	10:13	9:08	8:22	8:19	יציאת השבת
11:59	10:49	10:18	9:30	8:51	8:54	רבינו תם

אור ההלכה

פסקי הלכה קצרים בהלכות שבת

מוחק

עוגה שיש עליה אותיות או ציורים - אין לחתוך את האותיות בסכין או ביד. ברם, לאוכלה ללא לחתכה - לדעת הדגול מרבבה מותר, וכן אם הכתיבה או הציור הוא מהעוגה עצמה יש אחרונים שמתירים.

ובוודאי שלכתחילה ראוי להחמיר שלא להכין לשבת עוגות ומאכלים שיש עליהן אותיות או צורות, מאחר שיש מחמירים בזה.

העוגה שעושים לרגל כניסת הבן לגיל שלוש כשמתחיל ללמוד תורה - יש אוסרים ליתנו לתינוק, משום שמכוין למחוק האותיות.

עוגיה העשויה בצורת פרח או אותיות וכדו' - מותר לחתכה ולאוכלה בשבת, ואין בזה משום מחיקה.

שקיות חטיפים שכתוב עליהם אותיות או ציורים - יש לזהר בעת פתיחתם שלא לקרוע במקום האותיות.

פסקי ההלכות אינם אלא לעורר את לב המעיין

אור הגאולה

ליקוטים מדרברי רבינו בעניני הגאולה השלמה

אמת הוא ענין ראש תוך סוף כידוע, [כלומר, שכולל את ההתחלה, האמצע והסוף, וכעין מה שכתב רש"י (שבת נה. ד"ה חותמו): שאותיות 'אמת' הן בהתחלת וסוף ואמצע כ"ב האותיות, וכמו שאמרו בגמ' (שם) 'חותמו של הקדוש ברוך הוא אמת', בבחינת 'אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלוקים' (ישעיה מד ו), ואז על ידי שיחזיק כל אחד [מבני ישראל] בבחינת מידת האמת - אז יהיה קיבוץ גלויות.

כמו שאומרים [בתפילת שחרית] 'קבץ נפוצות קויד', וזהו בחינת 'תתן אמת ליעקב' (מיכה ז ט), בחינת 'תפארת - רחמים רבים' [כמובא בזהר (ח"ג קעו.)] בחינת 'וברחמים גדולים אקבצך' (ישעיה נד ז), והכל על ידי בחינת אמת, שיתאחד בכלל ישראל באמת ובלבב שלם.

וכפרט בעת הגלות אשר 'בצרתם לו צר' (ישעיה סג ט), וכביכול רגליו יורדות מות, לכן יש בכח הצדיקים לתקן הנשמות יותר מבזמן הבית וכו', היינו מחמת בחינת 'לו צר' כביכול, יש בכח הצדיקים לתקן הנשמות ולהעלותם מעמקי הקליפות ולהחזירם בתשובה, ונעשה 'לא צר'.

(שער התקשרות עמוד כט)

יומא דהילולא

ה' סיון - הרה"ק ר' זאב וואלף הלוי מזיטומיה אור המאיר זצ"ל
הרה"ק ר' אליהו מזידיטשוב בהרה"ק ר' יצחק אייזיק זצ"ל

ו' סיון - מרן אור שבעת הימים רבינו ישראל בעל שם טוב ב"ר אליעזר זצוק"ל
הרה"ק ר' אברהם מרדכי מגור בהרה"ק ר' יהודה אריה לייב אמרי אמת זצ"ל

ז' סיון - דוד מלך ישראל בן ישי
הרה"ק ר' ישכר בעריש מזידיטשוב בהרה"ק ר' יצחק אייזיק מסאפרין זצ"ל
הרה"ק ר' אהרן צבי בהרה"ק ר' דוב בעריש מביאלא זצ"ל

ט' סיון - הרה"ק ר' יצחק אייזיק מזידיטשוב בהרה"ק ר' ישכר בעריש זצ"ל

י' סיון - הרה"ק ר' משה מראזודוב בהרה"ק ר' אליעזר מדז'יקוב זצ"ל

אור הצדיקים

א מעשה פאר מלכה מלכה

סיפורים מאור שבעת הימים מרן הבעש"ט הק' לקראת יומא דהילולא

בחגיגות שכזו. "אני הולך - יחד עם קבוצה מנכבדי העיר - לברך את בעל האחוזה של העיר הזו, שעומד לבקרנו היום", אמר הרבי. "למה שלא תבוא איתנו? הוא יהודי ובוודאי ישמח לתרום למטרה שלשמה אתה מגייס כספים".

רבי זאב הצטרף על כן לרב ולבני לווייתו. בעל האחוזה קידם בחום את פני המשלחת, כשהוא מעניק תשומת לב מיוחדת לרבי זאב. לאחר זמן קצר, בעל האחוזה לקח הצידה את רבי זאב ושאלו, "האינך זוכר אותי?". רבי זאב לא הצליח להיזכר בדיוק היכן ראה לראשונה את פניו של האיש העשיר. בעל האחוזה הוציא מכיסו 300 רובלים והעניק אותם לרבי זאב.

רק לאחר ששב אל הבעש"ט הק' הבין הרב זאב וולף את הסיפור כולו. "300 הרובלים האחרונים נתרמו על ידי היהודי הכפרי שפעם ביקשנו ממנו 18 רובלים. היום הוא איש עשיר".

"עכשיו, הבה ואספר לך מדוע ביקשתי ממנו סכום עתק כשהוא היה עני מרוד", אמר לו הבעש"ט הק'. "ראיתי כי אם הוא יעבור דירה יזרח לו המזל. לא הייתה לי כל ברירה אלא לאלץ אותו להגר מדיירתו, ואת ההמשך אתה כבר יודע".

החסידים התכנסו סביב שולחנו של המגיד ממעזריטש הק', והוא סיפר סיפור על רבו, מרן הבעש"ט הק' "הייתה זו שבת רגילה אצל הבעש"ט הק'", פתח המגיד וסיפר, "עד לסיומה".

ואז המשיך לספר: מיד לאחר סיום תפילת ערבית - עוד לפני ההבדלה - נכנסה אישה אחת לחדר שבו התפללו הבעש"ט הק' וחסידיו. "רבי, אתה מוכרח לעזור לי!" היא קראה. "אני צריכה

<< המשך בעמוד ד'

לא טעמתי חלב שכזה. אמור לבעליה של פרה זו שאם הוא ייתן לי להיות הלקוח היחיד שלו, אשלם לו במיטב כספי".

אירוע זה הפך לטובה את מזלו של הכפרי. כל יום הוא הביא חלב לאחוזה ובכל יום שיבח בעל האחוזה את איכות החלב ואיכות מוצריו. הוא החל לחבב את היהודי ולהיוועץ בו לגבי עסקיו, ובהדרגה החל לשלוח אותו למשימות שונות. בעל האחוזה סמך עליו בעיניים עצומות ורחש הערכה רבה לשירות הכנה, האמין והנאמן.

הקשר שבין בעל האחוזה לבין הכפרי העמיק עד כדי כך, שמאחר שהיה חשוך

ילדים, הוא העביר על שם היהודי את הבעלות על כל אחוזתו, כולל אותו כפר והעיר הסמוכה והאדמות הסובבות אותה. מאחר שחש כעת שהכל נמצא בידיים טובות, בעל האחוזה לקח חופשה ונסע לחוץ לארץ, לאחר שנתן ליהודי חזקה חוקית על אזור האחוזה.

כמה שנים לאחר מכן בא רבי זאב וולף לכפרו של בעל האחוזה החדש כדי לאסוף כסף לטובתם של אסירים ובני ערובה יהודיים. רבי זאב וולף כבר אסף כמעט 300 רובל מתוך הסכום שביקש הבעש"ט הק' למטרה זו.

כאשר נפגש עם הרב של אותו כפר, שאלו הרב זאב וולף מדוע הוא לבוש

מעשים רבים של רבינו ישראל בעל שם טוב הק' היו נראים מוזרים למשקיף מבחוץ. אולם הרה"ק רבי זאב וולף קיצעס, בן לווייתו הקבוע של הבעש"ט הק', ניחן בביטחון כה רב ברבו, ומעולם לא הטיל ספק במעשיו. הוא ידע שבסופו של דבר הוא יבין את הכל, אפילו אם הדבר יארך שנים רבות.

רבי זאב התלווה פעם לבעש"ט הק' כשביקר יהודי כפרי. הכפרי האביון קידם בברכה את פניו של רבינו הגדול בשמחה.

"אני זקוק לתרומה של שמונה עשר רובלים למטרה חשובה מאוד", ביקש הבעש"ט הק'. לאיש האביון לא היה סכום כה גדול. אולם לאור העובדה כי המבקש היה לא אחר מאשר הבעש"ט הק' בכבודו ובעצמו, לקח הכפרי כמה מרהיטיו ואת הפרה היחידה שהיתה ברשותו, מכר אותם ונתן את הכסף לבעש"ט הק'. ר' זאב התבונן בשקט במתרחש בעוד מורו ורבו לקח את הכסף והם נפרדו לשלום מן הכפרי.

כמה ימים לאחר מכן היה הכפרי צריך לשלם את שכר הדירה שלו. הסכום הנדרש לא היה בידו, ובעל הבית השליך אותו אל הרחוב. מאחר שראה כי אין לו כל עתיד בכפר קטן זה, החליט הכפרי הרש לנסות את מזלו במקום אחר. לבסוף הוא שכר צריף קטן מפריץ בכפר לא רחוק. לאחר שמכר עוד כמה מחפציו, הצליח הכפרי לקנות פרה. הפרה היוותה כעת את מקור הכנסתו. הוא מכר את החלב שלה והתפרנס מכך בדוחק.

זמן מה לאחר מכן חלתה פרתו של הפריץ ולא ניתן היה לשתות את חלבה. אחד ממשרתיו של הפריץ, שידע על הדייר החדש, הלך אליו מהר וקנה חלב עבור אדונו.

כאשר טעם הפריץ את החלב הוא אמר, "זהו חלב טוב כל-כך! מעודי

אור הישועות

סיפורי ישועות ומופתים מרכיניו

✽ 'דער וואס וועט נאר אנבאפן מיין קלאמקע וועט געהאלפן ווערן' ✽

[מי שרק יגע בידית דלתי יושען]

דרכך הנלווה להניח בתוך בתי התפילין קיסמים ושאר פסולת... רשע אתה! חוטא ומחטיא את הרבים! תן תודה על חטא זה ועל חטאיך האחרים!

האיש הודה על חטאיו לעיני כולם ולא העלים דבר. למחרת בבוקר שלח רבינו לקרוא לו, הושיט לו עשרה זהובים להוצאות הדרך, ואמר לו: הטה אזנך היטב לאזהרתך!

אם בדעתך לחזור בתשובה ולהתנהג מכאן ואילך ביראת שמים ולהתחרט על כל עוונותיך - מובטח לך שתשוב לביתך בריא ושלם בעז"ה, מזלך יעלה מעלה מעלה, ותראה ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

אבל אם אין בלבך להתחרט על חטאיך, ודעתך להמשיך בדרכך הנלווה כמו שנהגת עד כה - דע לך כי לא תזכה לחזור לביתך בשלום!

כששמע האיש את הדברים הקשים פרץ בבכי מר, ומיד החליט לשוב בתשובה שלימה ולעזוב את מעשיו הרעים, וכך היה, היהודי חזר לביתו והתחיל לשמור ולקיים את המצוות בהידור ובדקדוק, ולא סר מדרך התורה כמלוא נימה.

היה זה בשעה מאוחרת, באחת הלילות שבין פסח לשבועות, כשסיים רבינו את תפילת שמונה עשרה של ערבית, פתח באמירת 'לשם יחוד' שלפני הספירה, וטרם התחיל בברכה יצא מחדרו אל הקלויז ופתח את ארון הקודש כדרכו בקודש, ונעמד לידו בשתיקה.

באותה שעה נמו הרבה אנשים את שנתם על ספסלי הקלויז, ואלו שהיו ערים עוררו את הנרדמים שיקוצו משנתם, לפי שאין זה מכבודו של רבינו ואין זה מדרך ארץ שהוא עומד והאנשים ישנים.

תוך רגעים ספורים קמו הכל משנתם, חוץ מאדם אחד שישן ליד הכותל הדרומי שהיה נתון בתרדמה עמוקה והאנשים לא הצליחו לעוררו.

החסידים הבינו שרבינו מחכה לאותו אדם, ולכן התאמצו מאוד להעירו משנתו. לאחר שעה ארוכה הצליחו בכך.

ניגש אליו רבינו ושאלו: מאין באת? ענה מלאייעו שבליטא. החל רבינו להוכיחו על חטאיו לעיני כל העדה. וכה אמר לו: יודע אני כי אתה סופר סת"ם, וידועה לי

<< המשך מעמוד ג'

בדחיפות כסף כדי להשיא את בתי ואין בכיסי אף פרוטה!"

הבעש"ט הק' האזין לדבריה ולאחר מכן הורה לחסידיו להכניס ידיהם לכיסם ולתת כל כסף שימצאו שם למען המטרה החשובה. למרבה הפלא, הכסף שמצאו בכיסיהם הגיע בדיוק לסכום שהאשה אמרה שהיא זקוקה לו.

"אמרו לי", חתם המגיד את סיפורו, "מהו הלקח שיש ללמוד מסיפורו זה של הבעש"ט הק'?" חסיד אחד הביע את דעתו: "הסיפור מראה את כוחותיו הפלאיים של הבעש"ט הק'. למרות שהאירוע התרחש כמה דקות לאחר

יציאת השבת - ולאף תלמיד לא היה כסף בכיסו, כמובן - חולל הבעש"ט הק' נס כדי לעזור לאישה המסכנה".

"יש לנו סיפורים רבים שמראים את יכולתו של הבעש"ט הק' לחולל ניסים", אמר המגיד. "לשם כך אין לנו צורך דווקא בסיפור הזה, אבל כאן היה זה נס כפול - לא זו בלבד שהבעש"ט הק' גרם לכסף להופיע באורח פלא, אלא היה זה הסכום המדויק - עד לקופיקה האחרונה" התערב חסיד אחר.

שוב אמר המגיד שלא חסרים סיפורים הממחישים ניסים מדהימים, גם כפולים ומכופלים, שחולל הבעש"ט הק' חסיד שלישי אמר: "ברור שהבעש"ט הק' מסוגל

לחולל ניסים מופלאים. אך הבעש"ט הק' יכול היה לגרום לכל הכסף להופיע בכיסו שלו וכך לעשות את המצווה הזאת בעצמו. אך בגלל אהבתו הגדולה לזולת, הוא רצה לחלוק מצווה זו עמם וכך גרם לכסף להופיע בכיסיהם של כל הנוכחים. אני חושב שזהו המסר של הסיפור".

"אם יורשה לי לומר", אמר המגיד, "אני סבור שהסיפור הזה אינו עוסק כלל בבעש"ט הק'. אני חושב שסיפור זה הוא באמת אודות גדולתם של תלמידיו. אף שהשבת זה עתה הסתיימה ולאיש מהם לא היה כל כסף, הם הכניסו את ידיהם לכיסם ועשו כהוראת הרבי באמונה שלמה וללא פקפוק..."

מי שיש באמתחתו דברי תורה, סיפורים או עובדות מרכיניו הק', נשמח אם ישלחם אלינו y0527173945@gmail.com